

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 161: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven, lov om fleksydelse og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Bagudbetaling af kontanthjælp m.v., ændring af reglerne om ledighedsydelse, indførelse af bemyndigelse vedrørende personer fra Færøerne og Grønland på døgninstitutioner m.v., ændring af reglerne om fleksydelse og om lægers honorering i koordinationsudvalg).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det var egentlig tanken, at det var efter det her forslag, at vi slukkede for A-knappen, men nu vil vi lige se, hvor megen debat der bryder løs. Men der skal stemmes her.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Årsagen til, at Socialdemokratiet har ønsket at redegøre for sin stilling her ved andenbehandlingen af lovforslag nr. L 161, er, at vi havde håbet til det sidste, at beskæftigelsesministeren havde imødekommet Socialdemokratiets ønske om en deling af forslaget.

Jeg vil faktisk give B.T.'s Henrik Lorentsen ret i hans beskrivelse af en betonliberal beskæftigelsesminister i B.T. den 20. maj 2002:

»Det er muligt, at Claus Hjort Frederiksen kan Venstres partiprogram forfra og bagfra i søvne, men det politiske håndværk kniber det med.«

I Socialdemokratiet mener vi, at det her er noget rod, og at det er noget lovsjusk. Det er en total sammenblanding af en del, der hører til satspuljeforliget omkring ledighedsydelse til fleksjobbere, og om udmøntningen af den tidligere SR-regerings aftale med kommunerne i 2001 om bagudbetaling af kontanthjælp.

Man kan så sige, at efter førstebehandlingen er der så kommet sådan et opsamlingsheat, hvor også konsekvensændringerne i forhold til lovforslag nr. L 126 er med, og det i forventning om, at L 126 bliver stemt igennem, inden vi skal tredjebehandle L 161.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke har fået det her forslag delt, for ministeren startede med at være meget positiv, og jeg vil gerne kvittere for den imødekommenhed over for Socialdemokratiet, da vi ønskede en forlængelse af varighedsbegrænsningen fra 52 uger til 78 uger på ledighedsydelsen for fleksjobbere. Vi havde jo netop ønsket forslaget delt, fordi det ville vi gerne stemme for.

Kl. 20.30

Men uenigheden opstår i forbindelse med udmøntningen af kommuneaftalen, og ministeren indrømmer da også blankt, at det ikke er lige ordret, hvad der stod i den aftale, den tidligere regering havde lavet, men at der ikke er brud på en aftale.

Vi meddelte ved førstebehandlingen, at vi mente, at den engangsydelse, som regeringen havde tænkt sig skulle være udmøntningen af kommuneaftalen, ikke var på et niveau, Socialdemokratiet kunne tilslutte sig. Vi ønskede at fastholde den linje, SR-regeringen havde aftalt med kommunerne om, at niveauet skulle være kontanthjælp.

Den sidste del omkring konsekvensændringerne: Ja, i håb om, at det så også lykkes – hvad det tilsyneladende gør – at lovforslag nr. L 126 bliver vedtaget inden tredjebehandlingen af det her lovforslag, så er der kutyme for, at man tilslutter sig sådanne konsekvensændringer.

Så jeg skal på Socialdemokratiets vegne redegøre for vores stemmeafgivning her i forbindelse med andenbehandlingen og ændringsforslagene. Socialdemokratiet stemmer for ministe-

rens ændringsforslag, og vi stemmer for Enhedslistens ændringsforslag, der jo imødekommer det ønske, Socialdemokratiet har om, at det skal være en ydelse på kontanthjælpssatsen.

Hvis Enhedslistens ændringsforslag ikke vedtages, vil Socialdemokratiet undlade at stemme ved tredjebehandlingen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi har også meddelt, at vi vil redegøre for vores stemmeafgivning her ved andenbehandlingen, og vi har besluttet, at vi støtter Enhedslistens ændringsforslag om, at engangshjælpen ikke skal være en reduceret ydelse, men en fuld kontanthjælpsydelse for den måned, hvor man går over fra forud- til bagudbetaling.

Vi støtter altså Enhedslistens ændringsforslag, og vi undlader at stemme til det samlede forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 41 stemte for mod 56.

Ændringsforslag nr. 4 og nr. 13 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5-12 og nr. 14-20 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der bliver nu slukket for A'et, og jeg gør opmærksom på, at der vil være fem minutter, fra der kaldes til afstemning, til afstemningen går i gang – fem minutter.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 159: Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Servicestrategi, udfordringsret m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 15/3 2002. Første behandling 2/4 2002. Betænkning 16/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Arne Toft (S):

Socialdemokratiet finder det dybt beklageligt, at regeringen ønsker at indføre udfordringsretten, som ingen har efterspurgt, men som de kommunale partnere, som Amtsrådsforeningen klart tager afstand fra, og som i bedste fald ender i rent, helt unproduktivt bureaukrati.

Kl. 20.35

Vi er af den opfattelse, at kommunernes økonomi giver alle muligheder for at gå ud og udbyde de forskellige ting, som kommunerne selv gør i dag. Vi tror ikke på, at det her vil medføre, at der kommer flere private ind inden for det kommunale. Vi har endda tilkendegivelser fra fem af de største aktører inden for det kommunale område, som også tager afstand fra udfordringsretten, og som også mener, at det her meget let kan gå hen og blive til, at man fra kommunens side og fra amtets side begynder at mistro de private.

Derfor ser vi overhovedet ingen grund til, at man indfører udfordringsretten. Kommunerne er i en økonomisk situation i dag, der gør, at man simpelt hen er nødt til at udtænke alle mulige måder, hvorpå man kan spare penge.

Vi kan måske også få den tanke, at de kommuner, som er i den allerværste økonomiske situation, tager imod den udfordring, fordi man kan se, at man kan spare penge, og så får man en situation, hvor det arbejde, der skal udføres, bliver på discountbetingelser, og det er der ingen der overhovedet kan være interesseret i.